

מ"ת 7019/07/14 - שלום אלדרוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 7019-07-14 מדינת ישראל נ' אלדרוב
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט אמיר סלאמה
מבקש	שלום אלדרוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לשינוי בתנאי שחרורו של המבקש.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו איומים, היזק לרכוש במזיד וחבלה במזיד ברכב. עובדות כתב האישום תוארו בסעיף 1 להחלטתי מיום 31.7.14. בקליפת אגוז אציין כי כתב האישום סב סביב מעשים שביצע המבקש בבית הוריו בחדרה ביום 29.6.14, אשר כללו גרימת נזק לרכוש בבית הורים, איומים חמורים בפגיעה בהורים (לרבות איום על אימו שיהרוג אותה), וגרימת נזק לרכבו של אביו.

3. ביום 9.7.14 ניתנה החלטה בבקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים. באותה החלטה הוחלט על שחרור המבקש בתנאים, שעיקרם הרחקתו מהעיר חדרה ושהייתו במעצר בית לילי בתל אביב. על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי, אשר לא שינה באופן מהותי מתנאי השחרור, והכניס שינוי מסוים לגבי שעות המעצר הלילי.

4. ביום 29.7.14 הפר המבקש את תנאי שחרורו, בכך ששהה בעיר חדרה, חרף האיסור שהוטל עליו בנדון; וכן הפר את תנאי המעצר הלילי. על רקע זה הוגשה בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו.

5. בדיון שהתקיים בעניינו של המבקש ביום 31.7.14, החלטתי שיש מקום לשנות מתנאי השחרור, נוכח הפרת התנאים ושיש צורך להדק בצורה טובה יותר את תנאי השחרור. עוד החלטתי שניתן לשחרר את המבקש אך ורק בתנאים של מעצר בית מלא. מכיוון שלא הוצעה חלופת מעצר קונקרטי, הוריתי על הפניית המשיב לשירות המבחן, לצורך הכנת תסקיר. על החלטה זו הוגש ערר, שנדון במסגרת עמ"ת 26952-08-14.

6. בהחלטה שניתנה בתאריך 20.8.14 במסגרת הערר, קבע בית המשפט המחוזי שלא נראה שיהיה זה נכון להתערב בהחלטה מיום 31.7.14 ושההחלטה קובעת מתווה סביר לדיון. עם זאת, נוכח בקשת שירות המבחן, אשר ביקש לדחות את הדיון בעניינו של המבקש עד ליום 23.9.14, החליט בית המשפט המחוזי שראוי לשמוע את המפקחות המוצעות ובעקבות כך להחליט האם יש מקום להמתין לתסקיר או שניתן לוותר עליו.

7. בדיון שהתקיים בפניי ביום 10.9.14, שמעתי את המפקחות המוצעות, אחותו של המבקש וחברתה, שאף היא נמצאת בקשרי ידידות עם המבקש. המבקש הציע לשהות במעצר בית מלא בבית אותה ידידה בעיר אור עקיבא, כשהוא נתון לסירוגין תחת פיקוחן של המפקחות המוצעות.

8. לאחר שהתרשמתי כי חלופת המעצר המוצעת, קרי מעצר בית מלא בבית הידידה, כשהמבקש נתון לפיקוחן של שתי המפקחות, היא חלופה שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנובעת מהמבקש, החלטתי להורות על שחרור המבקש למעצר בית מלא בביתה של הידידה.

9. ביום 6.10.14 הגיש המבקש "בקשה לשינוי תנאי השחרור". בבקשתו הסביר כי במסגרת גזר דין שניתן ביום 22.6.14 בתיק ת"פ 22320-12-13 (להלן - התיק האחר), הוטל עליו עונש של ריצוי עבודות שירות, ונקבע כי עבודות אלה תחלנה ביום 22.10.14. המבקש ביקש לאפשר לו להשתחרר ממעצר הבית, לצורך ריצוי עבודות השירות הנ"ל.

המשיבה התנגדה לבקשה. נטען שהמבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו בתיק בפניי כשבוע בלבד לאחר שנגזר דינו בתיק האחר. העובדה שלאחר גזר הדין הנ"ל נעצר המבקש בגין עבירות אחרות וכיום מצוי תחת תנאים מגבילים, אינה מקנה לו זכות להתשחרר מאותם תנאים מגבילים לצורך ריצוי עבודות השירות. עוד צוין כי המשיבה שלחה בקשה לשירות המבחן, וידעה אותו בדבר ההליכים שבפניי.

10. במסגרת דיון שהתקיים בפניי ביום 21.10.14, חזר המבקש על טענותיו. לשיטת המבקש, הוא זכאי לאפשר לו לרצות את עונש עבודות השירות שהוטל עליו, ואי מתן אפשרות שכזו יביא, הלכה למעשה, להפקעת עבודות השירות. המבקש הציע שאחת המפקחות תלווה אותו למקום בו אמורות להתבצע עבודות השירות, ותאסוף אותו משם בסוף היום. המשיבה שבה על התנגדותה לבקשה, והוסיפה כי בכוונתה לפנות לממונה על עבודות השירות ולבקש את הפקעת הצו בעקבות המעשים המיוחסים למשיב בתיק זה. בדיון גם שמעתי בקצרה את אביו של המבקש, אשר הביע את רצונו שהמבקש יחסור לביתו.

11. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים חוששני שאין בידי לקבל את הבקשה.

12. ראשית, מדובר, הלכה למעשה, בבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996. כידוע, סעיף זה מאפשר לבית המשפט לעיון מחדש בהחלטה הנוגעת,

בין היתר, לתנאי שחרור אותן קבע, אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות באופן מהותי או עבר זמן ניכר מעת ממתן ההחלטה". אינני סבור כי בעניינו של המבקש נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות באופן מהותי או עבר זמן ניכר, מאז ההחלטה בה שוחרר המבקש בתנאים, ביום 10.9.14. הנסיבה אשר מהווה בסיס לבקשה הנוכחית - עבודות השירות שאמורות להתחיל ביום 22.10.14 - היתה קיימת בעת מתן ההחלטה ביום 10.9.14, ואף לפני כן, בתחילתם של ההליכים שבפניי. אין כאן עובדה חדשה, ואין כאן כל שינוי בנסיבות. יתרה מכך, העובדה שהמבקש עתיד להתחיל לרצות עבודות שירות ביום 22.10.14, היתה ידועה לו למן תחילת הדרך בהליכים שבפניי. הדבר לא מנע ממנו להציע חלופה של מעצר בית מלא בבית ידידתו, והכל ביוזעו שהוא עתיד להתחיל לרצות עבודות שירות ביום 22.10.14. דומה שהמבקש "הצניע" במסגרת ההליכים למעצרו עוד תום ההליכים המשפטיים, את עבודות השירות ואת מועד תחילת ריצויים, ואחר שנתפס בהפרה של תנאי השחרור, ביקש להשתחרר למעצר בית מלא. והנה, כאשר מבוקשו ניתן לו, מנסה המבקש להיבנות ממועד תחילתן של עבודות השירות לצורך ביטולו, הלכה למעשה, של מעצר הבית המלא, שהוטל עליו אך לפני כחודש ימים. הנה כי כן, לא רק שאין כאן עובדה חדשה או שינוי בנסיבות, אלא בפנינו מצב דברים שהיה ידוע למבקש היטב בהליכים למעצרו עד תום ההליכים, לרבות כאשר ביקש המבקש להשתחרר למעצר בית מלא. מכל מקום, די באי קיומן של התנאים מכוח סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי, בכדי להביא לדחיית הבקשה.

13. שנית, אינני סבור שמתן אפשרות למבקש לצאת לעבודות שירות כפי שמבוקש על ידו, יכול להשיג את מטרת מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים. המעשים המיוחסים למבקש חמורים הם, וטומנים בחובם מסוכנות של המבקש כלפי הוריו. זו הסיבה שחלופת המעצר הראשונה שנקבעה ביחס למבקש בהחלטה מיום 9.7.14, היתה כרוכה בהרחקת המבקש מהעיר חדרה, בה מתגוררים הוריו. אלא שהמבקש הפר, כזכור, את תנאי השחרור שנקבעו באותה החלטה, והדבר הוביל, בסופו של דבר, להחמרה בתנאי השחרור, בכך שהוטל על המבקש מעצר בית מלא אצל ידידה בעיר אור עקיבא. בפנינו אפוא מבקש ממנו נשקפת סכנה ממשית להוריו, ואשר התנהלותה הערימה על ביהמ"ש קשיים לתת בו אמון. בהחלטה מיום 10.9.14 הוריתי על שחרור המבקש למעצר בית מלא בפיקוחן של אחת המפקחות, רק משום שסברתי שמעצר בית מלא בתנאים כאלה, יכול לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. השינוי המבוקש כעת יסכל את התכלית שמאחורי תנאי השחרור שנקבעו בהחלטה מיום 10.9.14 (עליה לא הגיש המבקש ערר). מתן אפשרות למבקש לשהות בעיר חדרה במסגרת עבודות שירות, מבלי שיהיה נתון בכל עת ועת תחת פיקוחן של אחת המפקחות שנקבעו בעניינו, אינה מהווה לדעתי חלופה ראויה או הדוקה דיה נוכח המסוכנות שנשקפת מהמבקש. ממצב נוכחי בו שוהה המבקש במעצר בית מלא בעיר אור עקיבא, כשהוא תחת פיקוחן המלא של מפקחות בהן נתתי אמון, השינוי המוצע יאפשר למבקש לשהות בעיר חדרה (בה מתגוררים הוריו), ללא פיקוחן הצמוד של המפקחות. אזכיר שוב שמדובר במבקש שיש להתייחס בזירות רבה למידת האמון שניתן לתת בה, נוכח הפרה קודמת של תנאי השחרור. בהקשר זה יצוין, כי העובדה שהמבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו בתיק זה שבוע בלבד לאחר שנגזר דינו בתיק האחר, פועלת דווקא לרעתו, ומקטינה את מידת האמון בו ניתן לתת (ראו והשוו עם דברי כב' השופט רובינשטיין שנאמרו במסגרת בש"פ 1782/13 חליחל נ' מדינת ישראל, פסקה "ט" של פסק הדין). סיכומה של נקודה, גם מהטעם שתנאי השחרור המוצעים אינם יכולים לאיין, כראוי, את המסוכנות הנשקפת מהמבקש, דין הבקשה להידחות.

14. טענת המבקש לפיה אי היעדרות לבקשה תמנע ממנו להתחיל את ריצוי עבודות השירות, אינה יכולה להועיל לו, שכן אין למבקש בעניין זה אלא להלין על עצמו. המבקש ביצע, לכאורה, מעשים חמורים שהצדיקו להטיל עליו תנאים מגבילים, והכל שבוע בלבד לאחר שניתן גזר דין בתיק האחר, במסגרתו הוטלו עליו עבודות השירות. משנקבע כי המבקש ביצע, לכאורה, מעשים המצדיקים להטיל עליו תנאים מגבילים, אין הצדקה לשנות מכך רק משום שעל המבקש הוטלו עבודות שירות שבוע לפני ביצוע אותם מעשים. עוד בהקשר זה אציין, כי בפני המבקש פתוחה הדרך לעתור בפני בית המשפט שהטיל עלו את ביצוע עבודות השירות, בבקשה לדחות את מועד תחילת ביצוע העבודות, עד אשר יסתיימו ההליכים נשוא התיק שבפניי (כאשר בעניין זה אציין כי בתיק העיקרי נשוא ההליך שבפניי אמורות להישמע הראיות ביום 29.10.14).

15. סוף דבר, אני דוחה את הבקשה

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשע"ה, 21 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.